

ДОКТРИНА ТРАМПА

Цей документ має відкрити очі всім американцям. На жаль, багато хто цього не зрозуміє, а ще більше буде байдуже. Мабуть, найважливішим моментом є те, що на тридцяти трьох сторінках слова «демократія» та «свобода» можна знайти лише побіжно. Однак думки «американське панування» пронизують весь документ. Він також посиляється на доктрину Монро, застарілу концепцію 19 століття, коли Америка ще не була гравцем у світовій політиці, але почала виявляти схильність до імперіалізму у своїй власній сфері.

Найбільшої користі від цього отримуватиме Росія, а найбільше принижуватиметься Європейський Союз і разом з ним європейський континент, включаючи Україну, яка згадується побіжно. Росію не звинувачують у її вторгненні. Доктрина нещиро оплакує деякі наслідки війни.

«Адміністрація Трампа має суперечності з європейськими чиновниками, які мають нереалістичні очікування щодо війни (в Україні – АЛ), що базуються на нестабільних урядах меншості, багато з яких порушують основні принципи демократії, щоб придушити опозицію. Значна європейська більшість прагне миру, проте це бажання не втілюється в політику, значною мірою через підірвані демократичних процесів цими урядами. Це стратегічно важливо для Сполучених Штатів саме тому, що європейські держави не можуть реформуватися, якщо вони опинилися в пастці політичної кризи. Проте Європа залишається стратегічно та культурно життєво важливою для Сполучених Штатів.

Трансатлантична торгівля залишається одним із стовпів світової економіки та американського процвітання... Ми не тільки не можемо дозволити собі списати Європу з рахунків – це було б саморуйнівним для того, чого прагне досягти ця стратегія. Американська дипломатія повинна продовжувати відстоювати справжню демократію, свободу слова та беззастережне святкування індивідуального характеру та історії європейських націй. Америка закликає своїх політичних союзників у Європі сприяти цьому відродженню духу, а зростаючий вплив патріотичних європейських партій справді дає привід для великого оптимізму. Наша мета має полягати в тому, щоб допомогти Європі виправити її нинішню траекторію. Нам знадобиться сильна Європа, щоб допомогти нам успішно конкурувати та працювати злагоджено». з нами, щоб запобігти домінуванню будь-якого супротивника в Європі.

Америка, зрозуміло, сентиментально прив'язана до європейського континенту – і,

звичайно, до Великої Британії та Ірландії. Характер цих країн також стратегічно важливий, оскільки ми розраховуємо на креативних, здібних, впевнених, демократичних союзників для створення умов стабільності та безпеки... У довгостроковій перспективі більш ніж ймовірно, що протягом кількох десятиліть, щонайбільше, деякі члени НАТО стануть більшістю неєвропейських. Таким чином, залишається відкритим питання, чи будуть вони розглядати своє місце у світі чи свій союз зі Сполученими Штатами так само, як ті, хто підписав хартію НАТО».

Щодо питання демократії в Європі та потоптання демократичних процесів, дванадцять із двадцяти семи країн ЄС мають вищі показники, ніж Америка, в Індексі прав людини за 2024 рік. Оцінка Америки за 2025 рік буде значно гіршою, оскільки жоден світовий лідер у демократії не потоптав демократичні процеси більше, ніж Дональд Дж. Трамп та його інституції, включаючи Верховний суд Сполучених Штатів. Обидві палати Конгресу повністю пропустили будь-які дії, за винятком гумового схвалення.

Америка не має жодної бізнес-підтримки правохристиянських партій у Європі. У неї є власні проблеми з Республіканською партією, яка сьогодні навряд чи нагадує партію Авраама Лінкольна чи Рональда Рейгана.

Очевидно, що президент ніколи не вивчав географію або провалив курс. Інакше він би знав, що єдиними двома неєвропейськими країнами в НАТО є Америка та Канада. Найновішими членами є Фінляндія та Швеція, обидві європейські.

Щодо того, що Росія не є екзистенційною загрозою для Європи, я б сказав, що простий візит до Європи та розмови з людьми там повинні переконати примітивних представників Америки (MAGA) у протилежному. Страх у Європі, пов'язаний з війною в Україні, дуже відчутний. Доктрина щодо Європи завершується так:

«Наша широка політика щодо Європи повинна пріоритизувати:

- Відновлення умов стабільності в Європі та стратегічної стабільності з Росією;
- Припинення сприйняття та запобігання реальності НАТО як постійно розширюваного альянсу».

Гура для Росії! Володимир Путін не міг би написати кращого сценарію для реабілітації Росії.

Однак вирішальним моментом є те, що сфери впливу, згідно з доктриною Монро, надаються Америці, Росії та, ймовірно, Китаю. Це карта для імперіалістів, яка суперечить основним принципам міжнародного права та суверенітету націй. Це може влаштувати Трампа, Путіна та Сі, але це проблема для інших країн.

Гаразд! Отже, Трамп – примітив, але він президент найбагатшої та нібито найсильнішої країни світу. І слова мають значення навіть у цій примітивній доктрині. Сигнал для світу полягає в тому, що Америка втратила розум.

Аскольд ЛОЗИНСЬКИЙ (США)

7 грудня 2025

